

Literatura de Ponent

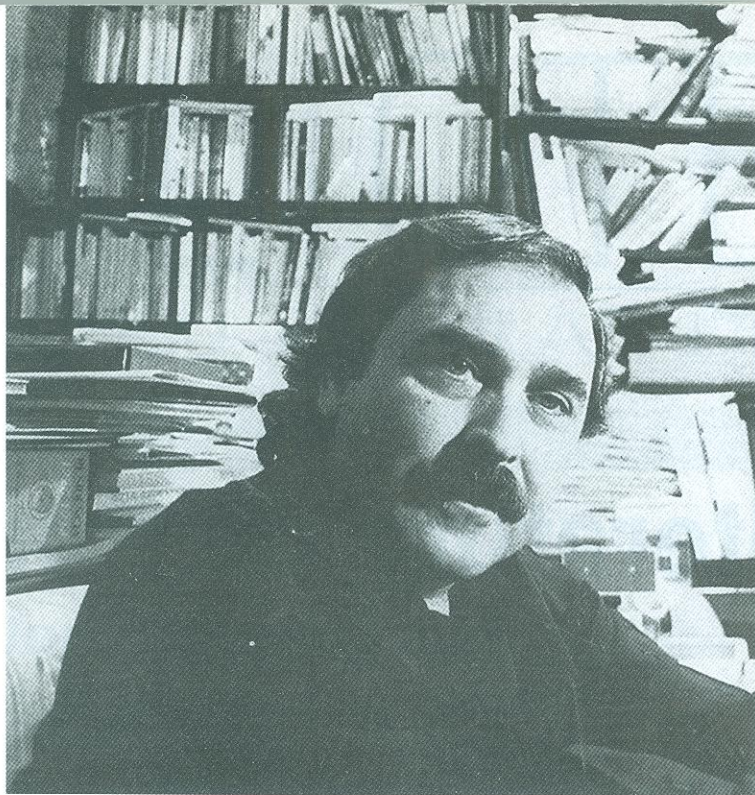
PÒRTIC

Com cada any torna Sant Jordi, perenne. I com cada any, també, el dia del llibre es mou entre l'efímer i la perdurabilitat. Ja de mesos enrera, esperant però l'ocasió, des del «Ressò» ens plantejàvem una pregunta a la qual hem volgut no ser nosaltres, sinó tot de veus força més autoritzades que la nostra, els qui hi donessin resposta. Tot emmarcant-nos en l'àmbit geogràfic d'aquestes nostres terres, ¿és lícit de parlar de «Literatura de Ponent» si tenim present que una literatura pertany a la llengua en què és escrita? I encara, per què ens cal territorialitzar si el nostre mercat és el de la literatura catalana en tot el seu abast? Si sortim més enllà del nostre límit geogràfic trobarem el cas, entre d'altres, de Kafka, un escriptor txec en llengua alemanya i antologat, conseqüentment, dins la història d'aquesta literatura.

Per intentar d'aclarir aquell plantejament inicial, hem volgut que enguany responguessin les nostres plomes: des de la càtedra universitària fins a l'escriptor més novell, tot passant pels ja força més consagrats i fins arribar a un recorregut, ja difós, d'un crític literari també nostrat. Literatura. *Tout court*.

Ens agradaria de poder prometre que en un proper número serà una visió forana la que es manifestarà sobre si ens és lícit de qualificar-nos amb aquest terme, a hores d'ara força estès, i de fer-nos sabedors si des de fora el coneixen com a tal.

...???

Jaume Pont

Quan em parlen de «Literatura de Ponent», no puc evitar de pensar en Larra. Deia l'inefable «Fígaro» que a l'hora de construir, de plantejar-se el sentit de la història i del temps que ens ha tocat de viure, s'acostuma molt sovint a prendre les postres i el cafè sense haver passat per la sopa. I no li faltava ni un pèl de raó. Perquè ben mirat, i llevat del rètol original del qual deriven els seus corollaris —em refereixo al terme-mare de totes les batalles, «Terres de Ponent»— se m'escapen les possibles concordances.

Si el terme «Terres de Ponent» és justificable des d'un punt de vista geogràfic, sociològic i econòmic, pregunto: podem dir el mateix, passat tot això pel filtre dels supòsits

estètics i literaris, del terme «Literatura de Ponent»? Personalment crec que no. Un terme com aquest, el qual inevitablement comporta una intenció aglutinadora, s'ha de justificar des de les mateixes arrels de la seva especificitat, és a dir: la literatura. I aquí, es miri com es miri, hi falta fil a l'agulla. No nego que en algunes fases dels últims cinquanta anys hi ha hagut moments de significada visió col·lectiva: des de la revista *Labor* al grup «La gralla i la dalla» o les revistes *Quaderns de Ponent* i *L'estrof*. No nego tampoc la revitalització cultural dels darrers anys, on els grups emanats de la Universitat i els col·lectius artístics i teatrals han jugat un paper impagable. A hores d'ara, però, la «Literatura de Ponent», entesa, és

clar, com a caracterització grupal o col·lectiva d'una manera de fer i de sentir, és totalment inexistent. I així seguirà mentre les seves condicions intrínseques —ideològiques, lingüístiques i expressives— no siguin alguna cosa més que un cul de sac geogràfic o, en el millor dels casos, una simple «denominació d'origen» per anar pels papers.

Dit i fet: pel que fa a la creació literària, si alguna cosa caracteritza aquest àmbit de «Ponent» és la diversitat i la pluralitat de les seves propostes i, en definitiva, la seva resistència a deixar-se fagocitar per un rètol que li venia imposat des de fora. I això, des de la meua perspectiva, i amb perdó dels retolistes, no deixa de ser un símptoma de bona salut.

AUTOCARS

 xampany

Ctra. Saragossa, km. 460'2
Tel. 27 55 99 Fax: 27 58 95
25002 LLEIDA

- ✓ Excursions Espanya-Estranger
- ✓ Línies regulars viatgers
- ✓ Aire condicionat
- ✓ Màxim confort
- ✓ Serveis especials per a col·legis i fàbriques